

Liesbeth van der Linden was jarenlang 'getrouwd' met haar winkel, maar neemt nu noodgedwongen afscheid.

Liesbeth(60) was decennialang ‘getrouwd’ met haar ouderwetse drogisterij in Heeze, maar moet nu stoppen

HEEZE - Wie over de drempel van drogisterij Het Gouden Kruis stapt, gaat terug in de tijd. Alles ademt de sfeer van vroeger. Maar vlak voordat het 100-jarig bestaan zou worden gevierd, moet Liesbeth noodgedwongen stoppen. Op 31 juli komt een einde aan een tijdperk. „Dit is zoveel meer dan mijn beroep. Het is mijn leven.”

Midden in Heeze ligt vrije drogisterij Het Gouden Kruis als een monument uit het verleden. Uit de tijd dat er nog geen pinpas was en een kassa onnodig. Toen drogisterijen het nog moesten hebben van hun service naar klanten in plaats van bulkaanbiedingen. Liesbeth van der Linden is altijd trouw gebleven aan dat concept. Een kassa of computer heeft ze niet en er kan alleen contant worden afgerekend. En is iemand op zoek naar een specifiek product? Dan kon Liesbeth het gewoon bestellen.

Met pijn in het hart

Archieffoto: Heeze, het Gouden Kruis met Harrie en Lies van der Linden met dochter Liesbeth achter toonbank.

„Mijn grootouders zijn in 1911 begonnen met een schildersbedrijf en opende er in 1921 ook de drogisterij bij”, zegt Liesbeth van der Linden. „Al sinds mijn vierde wilde ik in de winkel werken.” Inmiddels werkt ze al 44 jaar in de drogisterij. Vorige zomer ging Van Der Linden nog driftig aan de slag met een omslag in de winkel. In de hoop ervoor te zorgen dat meer Heezenaren de winkel wisten te vinden. Volgend jaar zou ze het honderdjarig jubileum vieren, maar dat zit er niet in. Uiteindelijk blijkt het haar lijf dat aan de noodrem trekt. „Het is op.”

Ze heeft een aantal moeilijke dagen en nachten gehad sinds het besluit om na 31 juli de deuren voorgoed te sluiten. En nog steeds stemt het vooruitzicht haar somber. Want haar lijf kan wel hebben aangegeven dat het genoeg is, en in haar hoofd weet ze dat het de slimste keus is: In haar hart doet het pijn. „Sommigen denken dat het door de coronacrisis komt, of dat ik failliet ben. Maar niets van dat alles. Ik kan het fysiek alleen niet meer aan.”

Hoog op de wensenlijst: rust

„Ik werk al zolang in de winkel dat het veel meer is dan mijn beroep. Het is echt mijn leven. Al die tijd ben ik eigenlijk getrouwd geweest met de winkel. Als mijn bed in de winkel zou staan, dan zou ik helemaal nooit meer achter komen.” Terwijl ze op de bank zit in de kleine woonruimte achter de winkel, wijst ze naar de bloemstukken en planten. „Die heb ik gekregen van wat vaste klanten”, zegt ze geëmotioneerd. „Maar met een simpel bedankje ben ik nog het meest gelukkig.”

Het onvermijdelijke zwarte gat zal nog wel eventjes op zich laten wachten. „Ook na de sluiting moet er nog een hele hoop geregeld worden. Daarna staat één ding even hoog op mijn wensenlijst: rust. En misschien dat ik ooit nog aan de computercursus begin.” Naast haar werk

in de winkel heeft Van der Linden ook veel vrijwilligerswerk gedaan. Dat blijft ze doen al wil ze voorkomen ook daarin te hard van stapel te lopen. „Ik hoop dat ik sterk genoeg zal zijn om af en toe nee te zeggen.”

De opheffingsuitverkoop duurt tot 31 juli, 18.00 uur.